

"Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Heidän kuulemansa **sana** ei heitä kuitenkaan hyödyttänyt, koska se **ei uskossa sulautunut** niihin, jotka kuulivat."

Hepr.4:2[*JKR]

Heprealaiskirjeen kirjoittaja kertoi siis evankeliumin sanoman juurtumisesta ihmiseen. Uskoessamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen iankaikkisen elämän sanoihin, tapahtuu Jumalan suunnitelmien mukainen *sulautuminen*, - eli olemme lopulta yhtä Hänen kanssaan. Voimme ottaa tämän Jumalan sanan lupauksena, omistaen tietoisuuden sydämiimme uskossa, että **Hän ja Hänen valtasuuruutensa kasvaa meissä**. Tuokoon se lohtua ja iloa elämäämme - onhan totta, ettei Jumala koskaan valehtele.

Sulamminen on ihmeellinen prosessi. Se tarkoittaa, että esimerkiksi *kaksi metallia kuumennetaan täysin sulaksi massaksi ja sitten ne sekoitetaan toisiinsa. Näin syntyy jalometalleja, jonka ominaisuudet ovat todella hyviä*. Samoin uskossa **sulautuessamme Kristukseen, elämämme** ja ennen kaikkea sydämemme **jalostuu**. Tahto tehdä hyvää ja olla siihen aina valmiina, lisääntyy ja alamme karttaa kaikkea pahaa ja saastaisuutta. Jeesuksen läsnäolohan vaikuttaa rakkautta totuuteen, puhtauteen, lempeyteen ja helläsydämisyyteen. Samalla se synnyttää voimakasta halua vastustaa syntiä ja kaikkia perkeleen kavaluuksia. (Jaak.4:7)

Miten omassa elämässäni näkyy evankeliumin sanan sulautuminen? Missä voin havaita elävää uskoa, joka saisi aikaan sanan sulautumista minuun? - Näitä haluan sinun pohtivan kanssani, etsien tilaisuutta "harjoittaa uskoa" (2.Tim.2:22) Sen olen laittanut merkille vaellukseni aikana, että mitä enemmän palvelen Jeesusta ja antaudun uskossa Hänen käytettäväkseen, sitä enemmän saan nähdä Hänen tekojaan elämässäni. Jeesuksen teot ja tavat toimia eivät aina miellyttäneet toisia ihmisiä. Sen kokivat niin omat,

kuin ulkopuolisetkin, sillä **Jeesus on Jumalan totuus**, eikä Hänen tarvinnut "*kiltisti*" seurata juutalaisuuden ja ihmisten oppeja. Jumalinen viisaus ja ymmärrys kajastivat Hänen vastauksistaan ja elämänotteistaan. - *Mitäpä arvellet Hänen tänään vaikuttavan meissä?* Sitäkö, että olisimme kaikkia kohtaan kilttejä hyväksyen kaikkien juonittelut ja kaikki maailman tavat toimia noin vain? Tiedän Hänen antavan selkeyttä ja viisautta - miten ja missä meidän tulee olla ja toimia. Täytyessämme Hänen Pyhyydellään, saamme näkökykyä ja ymmärrystä, milloin hurskasteleva ihminen on joutunut pahan viekoittelavaksi, ja emmehän me silloin häntä seuraa! Niitä tilanteita lähiympäristö kummeksuu, sillä he eivät tiedä, mistä on kysymys. (Hepr.5:14)

Toisinaan uskollisuutta ja kuuliaisuutta kysytäänkin tilanteissa, joissa kohtaamme inhimilliset mielipiteet ja ymmärrämme, että Jumala on eri mieltä. Ketä silloin seuraamme? *Onko Jumalan sana saanut uskossa sulautua sydämiimme, niin, että ehdoitta seuraisimme sitä, loppuun asti?* - Olemmeko valmiita osoittamaan armollisuutta ja laupeutta silloin, kun tämä maailma tuomitsee, mutta Jumalan taivaasta osoitetaan anteeksiantoa?!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen, terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet, ollen sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija. Mikään luotu ei ole Jumalalle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmiensä edessä, jolle meidän on tehtävä tili. Kun meillä siis on suuri Ylimmäinen Pappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitääkäämme kiinni tunnustuksesta. Meidän Ylimmäinen Pappimme ei näet ole säälimätön meidän heikkouksiemme suhteen, sillä Hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavalla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. Käykäämme sen tähden uskalluksella armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. Hepr.4:12-16[*JKR]

